

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 24. Seditio contra Michaellem Palæologum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A. C. 1278.

§. XXIV.

Seditio contra Michaëlem Palæologum.

Postquam Nicolaus in apostolicam sedem euectus erat, rei notitiam Imperatori Michaëli Palæologo, & Patriarchæ Joanni Vecco, cæterisque Præfultibus dedit. Habemus utriusque responsum laudibus & officiosis verborum blanditiis plenum. In imperatorio hæc noto: Remitto tibi latores epistolæ tuæ, quibus res plures ad negotia mea secretissima pertinentes credidi, ut tibi easdem & suis visa oculis, suisque auribus audita indicarent. Quænam vero fuerint arcana hæc negotia, discimus ex litteris, quas Ogerus imperatorius Archigrammateus & linguæ latinæ interpres ad illos Papæ Nuncios Marcum & Marcelum ita scripsit: Cum Imperator Dominus meus vobis aures præbuisset, ejus responsum scripto vobis a me dandum censui, nequid de illo vestra e memoria debeat longitudo temporis, itinerisque. Ille negotia sua conficere jam non potest, ut antea: rei causam intelligite! Quod Papæ obedientiam juraverit, debitam illi submissionem cognati & cives sui denegant; per ignorantiam alii, qui momentum consensionis Ecclesiarum non capiunt;

Rayn. 1277.
n. 60.

Vading.
1279. n. 2. 3.

Id. 1278.
n. 13. l

piunt ; alii per malitiam perfidiamque. Eorum in numero sunt Michalicii filius naturalis, quem Latini ducem Patrarum nominant, & Nicephorus legitimus ejusdem Principis filius, qui jurejurando sæpius Imperatori fidem obstrinxere suam, muneraque ab eo & dignitates obtinere, quarum titulos gerunt.

Sæcul. XIII.
A.C. 1278.

At postquam promissam Ecclesiæ Romanæ obedientiam confirmaverat, confluentes in eum subito, Papam, Imperatorem, Patriarcham Constantinopolitanum, & omnes Papæ cultores vocabant hæreticos. Imperator igitur, cum illos ad officium reducere per internuncios conatus esset, Papæ Nunciorum & Ecclesiæ Constantinopolitanæ anathema eisdem indixit, &, quia contumaciter repugnabant, exercitum in eos ire voluit, quem Magno Anatoliæ Præfecto Andronico Palæologo patrueli suo commisit ac Pincernæ suo affini. His adjunxit Comnenum Cantacuzenum, & Joannem Palæologum nepotes suos. Sed tantum aberat, ut Patrarum Duci inferrent arma, ut ei per internuncium dicerent: Cum Imperatorem Papæ conjunctum videamus, illum ipsum habemus pro hæretico: quare non est, quod tibi metuas a nobis; atque si ejus terras invadere tibi placet, favet occasio.

Sæcul. XIII.

A C 1278.

Ille consilio parens aliquas Imperatoris arces cum occupasset, hic perfidos copiarum Duces exutos munere, & vinculis mandatos in carcerem duci, aliosque pro illis substitutos hosti aggredienti tantum resistere iussit. Sed erant præfidentis animi juvenes, qui hostis locum situ & natura firmum adorti succubuerunt in prælio. Imperator in alios quoque tractus misit belliduces, nempe Palæologum sororis suæ filium, Joannem Trachanioten, Colojoannem Lafcaridem, & Isaacum Radulphum Comnenum cognatos suos. Sed omnes seditionem commoverunt ex odio obedientiæ Pontifici Romano præstitæ: captique ac interrogati, se ob hanc reconciliationem id egisse, ac in eodem proposito persistere palam dixerunt.

In Anatolia est urbs Trapezus, ubi militum Dux quidam Alexis Comnenus nomine sedem posuit, cum Latini Constantinopolim caperent. Rebelles pro nepoti ejus ac successori ita scripserunt: Imperator se Papæ submittendo factus est hæreticus: atque si titulum Imperatoris tibi vendices, tuas sequemur partes, agemusque omnia, quæ volumus. Utens ille consilio coronari se curavit, & imperatoriis indutus vestibus administratos constituit. Inter illos autem, quos seditioni ad hunc Principem miserunt, erant
Latini

Latini aliqui, idemque agitabant. Con-
 sentiebant in rebellionem plures foemi-
 næ nobiles Imperatorem arcta necessitu-
 dine attingentes; una sororum, duæ ne-
 ptes, vidua fratris Despotæ, & hujus ma-
 ter Sebastocratoris vidua. Quapropter
 in carcerem conditæ sunt, fiscoque ad-
 dicta earum bona sicut Procerum ean-
 dem ob causam captivorum. Hi vero
 consanguinei sunt & affines omnium fe-
 re ministrorum palatii, ita, ut, exercitum
 Imperator contra inimicos suos mittere
 si vellet, merito metueret, ne illi, quos
 præficeret copiis, cum infensis Domino
 suo Aulicis conspirarent. Idcirco ma-
 gna in gerendis rebus suis circumspectio-
 ne uti cogitur: nam hominibus explo-
 ratae fidei ad conservandas urbes locaque
 sua opus habet.

Insuper, ut constat, cum primum ali-
 quis ab Imperatore tanquam consensio-
 nis Ecclesiarum turbator & adversarius
 suo dejectus est gradu, in terras Ducis
 Patrarum se contulit, omnes hujusmodi
 profugos studiosissime recipientis. Col-
 legit centum circiter monachos cum mul-
 tis Abbatibus & octo Episcopis, qui ha-
 bentes concilium, cum contra utramque
 Ecclesiam, Imperatorem, & Patriarcham,
 quæ voluerant, dixissent, Papam, Impe-
 ratorem, Patriarcham, & omnes eorum
 affectas tanquam hæreticos anathemate

Sæcul. XIII.
A.C. 1278 percusserunt. Cum Episcopus Tricen-
sis in Thessalia noluisse hujus iniquitatis
esse socius, illosque male agere asseruisset,
Patrarum Dux comprehensum decem &
octo mensibus in carcere detinuit: e quo
elapsus transmissio sinu Corinthiaco im-
peratorium in Morea castrum, & inde
Constantinopolim petiit. Patrensis quo-
que Episcopus captus; cum urgeretur,
ut a schismaticis staret, id renuit, Habeo,
inquiens, Metropolitanam meam, Archie-
piscopum Thessalonicensem, qui me con-
secravit: cum eo interfui concilio Con-
stantinopolitano: subscripsi, cum reliquis
me in potestate Romanæ Ecclesiæ fore
pollicitus: nec possum datam retexere
fidem. Tum idem Dux vestibibus ad su-
buculam usque privatam mense Decem-
bri diu noctuque aëris inclementiæ ex-
poni jussit. Papa in hac inquirere, vera-
que cognoscere potest.

Latini, qui Thebis, Athenis, in Eu-
boea, Moreaque habitant, non cessant
Nicephoro, ejusque fratri haud legitimo
omne subsidii genus contra Imperatorem
dare: cujus naves & copiæ quamvis ro-
bore numeroque impares hos Latinos
singulari Deo auxilio profligarunt. En
illa, quæ Imperator ad vos dixit, & quæ
vos Papæ narrabit. Sic finit suam in-
terpres Ogerus epistolam.

§. XXV.

Sæcul.XIII.
A.C.1278.*Mariæ Bulgarorum Reginae clandestina consilia.*

Imperatoris Michaëlis soror, cujus mentionem fecimus, erat Eulogia, quæ ex quodam Cantacuzeno marito suo plures pepererat filias; inter alias Mariam secundis nuptiis Lachanæ e simplice subulco Bulgariæ Regi junctam. Eulogia schismati addicta, nec contenta a communione Catholicorum discedere, multos blanditiis suis ad schismaticorum partes adductos tenebat. Maria Imperatori avunculo suo per se infensa exulceratum suæ matris in fratrem animum fatis noverat. Nam magnus monachorum numerus has duas Principes quotidie adibat schismatis studio inflammandas. Ergo Maria de Imperatore se matremque suam vindicata, in Palæstinam Josephum cognomine Catharum cum aliis quibusdam misit, qui Patriarcham Hierosolymitanum, quid actum fuisset, edocerent, ac Sultanum Ægyptium concitarent ad Imperatorem adoriendum interea, dum hic aliunde a Bulgariis impugnaretur. Patriarcha, quid factum esset, jam antea gnarus Mariæ nunciis fidem habuit: & quo major auctoritas rei novæ accederet, eos ut Legatos